

Jutges i diputats

Les relacions entre la judicatura i la classe política no passen el millor moment. I tenen tendència a empitjorar. Des que el govern del PP acordà de no desclassificar els papers del CESID al·legant que podien afectar la seguretat de l'estat, el jutge Javier Gómez de Liano s'ha decidit a tirar pel camí del mig i citar, per a després del 7 d'octubre, sis diputats que integren la Comissió de Secrets Oficials del Congrés durant la legislatura anterior. El magistrat que ha instruït el sumari que detalla el segrest i l'assassinat dels refugiats Ignacio Lasa i José Antonio Zabala vol comprovar si les fotocòpies dels documents del CESID (corresponents a l'arxiu que va sostreure el coronel Perote) incorporades a la causa corresponen o no als papers que l'últim ministre de Defensa del PSOE, Gustavo Suárez Pertierra, havia ensenyat l'octubre del 1995 en la seva compareixença.

Fa unes setmanes, quan Gómez de Liano ja va insinuar la possibilitat de citar judicialment els diputats que havien tingut accés als documents, a més d'un va començar a fer-se-li pell de gallina. Després d'un estira-i-arronssa, la Mesa del Congrés va resoldre que els parlamentaris no necessiten cap mena d'autorització especial per testificar. Finalment, també s'ha fet públic l'informe del fiscal, Jesús Santos, considerant "pertinent, útil i necessari" de citar els representants polítics a declarar. A partir d'aquí, ja no hi havia excusa possible.

Quatre dels parlamentaris —Rodrigo Rato (PP), Joaquín Almunia (PSOE), Joaquim Molins (CIU) i Luís Mardones (Coalición Canaria)— han donat mostres d'irritació i han dit que no estan disposats a trencar el silenci davant el magistrat que, perquè la cosa sigui més planera, fins i tot està decidit a presentar-se a l'edifici del Congrés a prendre declaració. Només els altres dos integrants de la Comissió de Secrets Oficials —Rosa Aguilar (IU-IC) i Inaki Anasagasti (PNB)— estan disposats a col·laborar a fons amb el jutge.

El portaveu del PNB, especialment, ja ho va deixar clar fa setmanes. Ell respondria totes les preguntes de la justí-

cia i explicaria el que va veure en la famosa reunió a porta tancada amb el ministre Suárez Pertierra. Anasagasti també va qualificar la sessió secreta d'una mena de *show* de prestidigitació en què el responsable de Defensa, flanquejat per dos militars portadors de voluminoses maletes, va xerrar tota l'estona, però va dir ben poques coses que valguessin la pena. Pel que sembla, els sis membres de la Comissió de Secrets Oficials van poder assabentar-se de molt pocs secrets per les explicacions del ministre que, després de fer tres jocs de mans i d'ensenyar de lluny quatre papers amb el segell de "confidencial", els va deixar embadalits i va tocar el dos.

Amb la citació, Gómez de Liano pretén, bàsicament, autenticar com a prova les fotocòpies de què disposa. És un intent més de contrarestar els entrebanes constants amb què el govern tracta de fer fracassar la investigació. La cosa fumuda és que la classe política no vol pa torrat. Una cosa és aparèixer als telenotícies fent declaracions més o menys dures, i una altra és mullar-se deixant signada una acta judicial amb denúncies de gros calibre. "Estem tips de veure els polítics demanant la col·laboració dels ciutadans per una cosa o per una altra —ha comentat un integrant de la carrera judicial amb anys d'experiència darrere seu—, però ara, quan els toca a ells de col·laborar-hi, fan l'orni d'una

manera increïble. És realment vergonyós".

Per postres, la Sala de Penal de l'Audiència Nacional de Madrid acaba de dictar un acte abonant completament la posició del jutge Gómez de Liano i defensant que els documents secrets s'han de poder utilitzar com a prova davant dels tribunals. La iniciativa judicial ha caigut com una bomba entre les files del govern de José María Aznar, que va córrer a dir que, a desgrat de tot, no revisaria la seva decisió de no desclassificar els famosos papers del CESID. Però tots saben que després de l'Audiència Nacional pot venir una decisió del Tribunal Suprem. I si aquesta també fos favorable a desclassificar els documents secrets, el govern ho tindria més que difícil per sortir de la situació. Pensant en aquest moment, a molts polítics, les cames ja els comencen a fer figa ara mateix. ■

XAVIER VINADER

"Després de l'Audiència Nacional pot venir una decisió del Tribunal Suprem. Si aquesta fos favorable a desclassificar els documents, el govern ho tindria difícil per sortir de la situació."